

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 1990 van 22 januari 2008
in de zaak A. 186.437**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat L. LUYTENS,
 kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
 Lakenselaan 53

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van onbepaalde nationaliteit,
op 24 december 2007 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 3880
van 21 november 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op de ontvangst van het administratief dossier op 16 januari 2008;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,
zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de
Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

In een enig middel roept de verzoekende partij de schending in van
artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève
op 28 juli 1951 (Conventie van Genève), goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de
artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
(Vreemdelingenwet), van artikel 149 van de Grondwet en van het recht van verdediging.
Ook wordt gesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij het nemen van de
beslissing een manifeste appreciatiefout heeft begaan en dat de bestreden beslissing een
gebrek aan logica zou vertonen.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij
opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad van

State de feitelijke beoordeling van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overdoet. Wanneer de Raad van State als rechter in cassatie een jurisdictionele administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen.

Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dus dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken, op tweeëntwintig januari tweeduizend en acht, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. DE SMET,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE SMET.

E. BREWAEYS.